

Pestszentimrei **Öröm Hír Levél**

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XVIII. évfolyam 1. szám (138.) - 2021. január

Csengő nem volt

Adventben kegyetlenül gyorsan szalad az idő. Mire felocsúdunk, már négy gyertya ég a koszorún, és riadtan vetünk számot azzal, mi mindent nem sikerült megvalósítani a gondosan eltervezett előkészületekből. Idén különleges csavart kapott a történet a bezártsággal, sok minden elmaradt, sok minden másképp zajlott, mint ahogy megszoktuk. Más lett a karácsony, kicsit szürkébb, kicsit halványabb, kicsit befelé fordulóbb, lefoszlott róla sok hagyomány, hangulat, szokás.

Volt egy család, melyben az volt a szokás, hogy minden évben a legkisebb gyerek csenget karácsonykor a bezárt ajtó előtt: ez a jel az angyaloknak, hogy a család tagjai

készen állnak az ünnepre. Az angyalok meghallják a csengőt, és gyorsan befejezve a karácsonyfa díszítését, az ajándékok elhelyezését, kiröppennek a szobából.

Abban az évben a legkisebb fiú már egész adventben a csengetésre készült, és amikor eljött a pillanat, nagy izgalommal fogta meg a gyönyörű kristálycsengőt. Izgatottságában azonban ügyetlenül nyúlt hozzá, a csengő leesett és ízzé-porrá tört. A kisfiú sírni kezdett: most nem lesz karácsony! Az édesanyja azonban bölcsen elmosolyodott: karácsony lesz. Csengő nem lesz.

Így történt ez idén is: csengő nem volt, sok minden másképp történt, de karácsony volt.

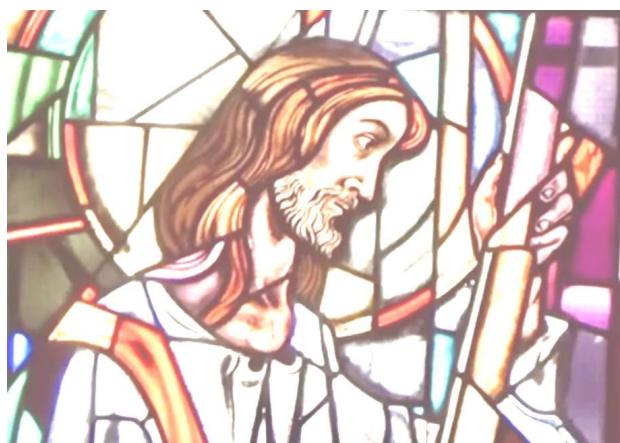

Év végi beszámoló 2020-ról

Idén a tervezetthez képest minden másképp alakult, furcsa, de nem tétlen év van mögöttünk. A szentmiséket a lehetőségekhez képest megtartottuk, a járványhelyzet miatt zárt kapuk mögött ünnepelhettük csak a húsvétot, de gyorsan megszerveztük az élő közvetítést, mely azóta is működik vasárnaponként. Sok kedves és értékes visszajelzést kaptunk erről. Megújult, és naprakész információkat oszt meg plébániánk honlapja és elindult a facebook csatorna is, reméljük, ezek eljutnak a környékünkön élő, de templomba nem járó testvéreinkhez is. Köszönöm a média munkacsoport folyamatos munkáját.

A szentségeket is kiszolgáltattuk, a szabályozásnak megfelelően biztosítottunk lehetőséget a szentgyónásra, betegeinket rendszeresen áldoztattuk és igény esetén kiszolgáltattuk a betegek kenetét is.

Ebben az évben 27 gyermeket kereszteltünk meg. Köszönöm a Lénárt házaspárnak és a keresztségre felkészítő csoport tagjainak a munkáját. 11 család

jelentkezett még keresztségre, de ők nyugodtabb időkre halasztották az eseményt.

Idén 11 gyermek számított arra, hogy szeptemberben az Eucharisztikus Kongresszuson elsőáldozó lesz. Ez az ismert okok miatt elmaradt, így a gyerekek rövidített, de gondos felkészítés után

templomunkban járultak először a szentséghez. Októbertől két csoportban 22-en kezdték meg a felkészülést abban a reményben, hogy 2021. szeptember 4-én a NEK keretében részesülnek majd az elsőáldozásban. Kísérjük imánkkal a felkészülésüket!

Templomunkban idén 6 pár kötött házasságot és további 4 felkészítésében vettünk részt, 3 pár pedig jövőre halasztotta az esküvőjét. Bízást reméljük, hogy ők is csatlakoznak majd közösségi életünkhöz.

Plébániánk hívei közül 53 testvért temettünk el. Közülük 35-en az urnatemetőnkben kerültek végső nyugalomra. Imádkozzunk értük!

Plébániánk területén 450 gyermek vesz részt iskolai és óvodai hitoktatásban. Köszönöm Linkáné Ács Melindának és a többi hitoktátónak a gondos és szeretetteljes oktatást.

Felnőtt is ifjúsági katekézis is indult szeptemberben, ezek sajnos most szünetelnek. Az öt Szentjánosbogar csoport tagjai, amíg tudtak, heti rendszerességgel találkoztak egymással. Nagy hálával tartozunk a vezetőiknek, akik komoly áldozatot vállalnak ezzel a

szolgálattal, a Jó Isten fizesse nekik vissza százszorososan! Ugyancsak nagy köszönettel tartozunk ministránsainknak, a felolvasóknak, az akolitusoknak, akik vasárnapról vasárnapra hűségesen szolgálnak a szentmiséken. A járvány miatt most sajnos nem zenélhet a Néri kórus, de az év folyamán sokszor idézték meg gyönyörű énekeikkel a mennyei liturgia hangjait. Reméljük, már nem sokáig kell nélkülöznünk szolgálatukat, áldja meg fáradozásukat az Úr!

A képviselő testület havi rendszerességgel ülésezett. Az ő megbízásuk 2021. június 30-ig szól, így tavasszal új testületet választunk. Kérjük, hogy ha valaki ebben a munkában aktívan részt venne, jelezze szándékát!

Öt családközösség működik a nagy plébániai közösségen belül, szeptemberre terveztük, hogy egy agóra keretében átgondoljuk a csoportok közti kapcsolatokat és a plébánia egészéhez való viszonyukat. Reméljük, erre hamarosan sor kerülhet.

Fontos esemény volt a karantén beállta előtt a közösségi ház megáldása, amelyet Erdő Péter bíboros úr végzett. Az eseményt megtisztelte Soltész Miklós államtitkár úr és Szaniszló Sándor polgármester úr, valamint az önkormányzati képviselőtestület több tagja. A protestáns lelkésztestvérek is együtt ünnepeltek velünk. Erre az alkalomra jelent meg a második tájékoztató füzet, amelyben az építkezés folyamatát követhetjük nyomon. Pályázati és saját forrásból rendbe raktuk a kertünk egy

részét, és locsolórendszert is telepítettünk. Elkészült az öt kaput kezelő elektronikus beléptető rendszer. Nyáron fiataljaink lecsiszolták és lefestették a plébániai kerítés Nemes utcai és Címer utcai oldalát. Egyszerűen ünnepeltük a Veni Sanctéval az iskolaév kezdetét és amíg lehetett, használtuk a közösségi házat. A Szent Imre búcsú főcelebránsa és ünnepi szónoka Dr. Cserhádi Ferenc főegyházmegyei segédpüspök volt. Tiszteletére szűk körű agapét tartottunk.

Szeptembertől otthont adunk a Kastélydombi Iskola egyik osztályának, akik kiszorultak a zsúfolásig megtelt iskola falai közül.

Nagy öröm, hogy a reggeli 6-os rorate miséket 50-60 fő körüli hívő sereg látogatta. 24-én délután a vigíliai misét követően fiataljaink karácsonyi videó összeállításának örülhettünk. Szent Család vasárnapján a megjelentek a szentmise végén közös családáldásban részesültek. Imponáló a rózsafüzér társulat buzgósága, melynek tagjai a templomban vagy betegség esetén otthon folyamatosan végzik az imaszolgálatot és 64 szentmisét rendeltek a legkülönbözőbb imaszándékokra. A Jézus

szíve közösség első csütörtökönként változatlanul tartja a szentségimádást, felajánlva ezt a plébániánk híveiért.

Az év folyamán a következő személyi változások történtek:

Öröm számunkra, hogy július 1-vel főtisztelendő bíboros atya Mazgon Gábor atyát helyezte plébániánkra kisegítő lelkészként.

Kovács Krisztián kántori szolgálatát Laczó-Luty Johanna vette át leánya, Brigitta segítségével. A délutáni irodai szolgálatra pedig Himberger Judit jelentkezett. A karbantartó feladatkört Sánta Lászlótól Sarkady Pál vette át. Kurkóné Berényi Erika vállalta az új közösségi ház rendszeres takarítását, a templom heti gyakoriságú rendbetételét, valamint a kert folyamatos gondozását. Úgy a leköszönőknek, mint az újaknak hálásan köszönjük a szolgálatot és a Jó Isten áldását kívánjuk életükre!

Néhány szó az anyagiakról: a 2020-as költségvetést 47 millió Ft-ra terveztük, az év végi zárás 45 millió Ft-tal teljesült. A bevételi oldalon 22 millió Ft pályázati forrás állt rendelkezésre. Az alábbi tételeket értjük alatta: építkezés, a plébánia külső homlokzatának rendbetétele, karitás támogatás, egy elektromos szintetizátor beszerzése. A pályázatokat részben állami, részben önkormányzati támogatásból tudtuk megnyerni. Év közben már jeleztem, hogy a perselypénz jelentősen csökkent, de az év végi összesítés azt mutatja, hogy a kedves hívek felelősen befizették az egyházi hozzájárulást és

adományokkal is támogatták a plébániát, így pótolták a kieső részt. Az átjátszó állomások bére stabil bevételi forrás és az urnafülkék értékesítése is folyamatos és kalkulálható bevételt jelent. Fizetését mindenki megkapta, és 13. havi jutalomban is részesültek a munkatársak.

Karitás csoportunk szép évet tudhat maga mögött, ugyan a meleg étel osztást el kellett hagyni, de komolyan felfutott a tartós élelmiszerek megvásárlása és kiosztása a rászorulóknak. Ebben többek között anyagi bázist jelentett a 600.000 Ft önkormányzati támogatás elnyerése. A testvérek egy csoportja adventben a TESCO-nál élelmiszer adományokat gyűjtött és 320 kg-ot tartós élelmiszert lehetett továbbítani karácsonyi élelmiszersegélyként. A kedves testvérek a szatoki cigány családok gyermekeinek 180 doboznyi édesség és élelmiszer adományt gyűjtöttek össze. Folyamatos a gyógyszer támogatás, ami a központi karitástól érkezik hozzánk, és eseti a tűzifa vásárlási lehetőség. Nagy köszönet a karitás aktív munkatársainak és az adományozóknak!

Kedves Testvérek! Az elmúlt év is ajándék volt számunkra, sokat tanulhattunk a kihívásokból, a tanulság mindig az, hogyan szerethetjük Istent és felebarátainkat. Előttünk álló feladat, hogy életünket újjászervezzük. Kérünk Titeket, hogy ne lankadjatok sem az imában, sem az aktivitásban!

Testvéretek Krisztusban:
Miklós atya, Gábor atya

Karitás éves beszámoló 2020

Januárban és februárban főztünk a hajléktalanoknak és rászorulóknak. Áprilisban karitás munkánkat átalakítottuk a járványhelyzetnek megfelelően olyanformán, hogy tartós élelmiszereket vásároltunk a Miklós atya által felajánlott pénzből. Plébániánk Miklós atya kapcsolatai révén nagy mennyiségű Henkel márkájú tisztítószer adományt kapott. Májustól folyamatosan készítjük a tartós élelmiszer és a tisztítószer csomagokat, amelyeket az egyházközség területén lévő rászorulók kapnak, egyedül és családban élők. Több mint 100 darab csomagot készítettünk, ezekből 150 fő részesült. Karácsonyra 38 csomagot készítettünk, ez összesen 65 testvérünk szükös megélhetését tette kicsit könnyebbé. Vidéki, hátrányos helyzetben élők részére is adtunk élelmiszer és tisztítószer támogatást. Linka Gábor közreműködésével több tonna jó minőségű ruhaneműt adományoztunk az év folyamán a nehéz helyzetben élőknek. Plébániai gyűjtésből karitás csoportunk 180 darab cipősdoboz ajándéksomagot, ruhát és játékot küldött Szátokra, ahol sok rászoruló család él. Ebben az évben is részt vettünk a karácsonyi tartós élelmiszer gyűjtésben. A Tesco áruházban 12 lelkes karitás önkéntes 320 kg élelmiszert gyűjtött. Beiskolázási támogatásban 2 tanuló részesült. Gyógyszer támogatásban 4 fő, tűzifa

támogatásban pedig 7 fő. Cél adomány 30000 Ft volt. Támogatóink: XVIII. Kerületi Önkormányzat, az Imrei Tejbolt és plébániánk jószívű adakozó tagjai. Az adományaikat a Jóisten fizesse meg! (Boda Éva)

A megmentett pásztorjáték

Nagyon sok mindenről kellett idén lemondanunk. Sokat gondolkodtam, miként lehetne bármit is csinálni, és november végén-december elején eszembe ötlött hogyan lehet mégis idén pásztorjáték! Az ötlet gyorsan zöld utat kapott, és Miklós atya meghirdette a pásztorjátékra való jelentkezést.

Hatalmas boldogság volt számomra, hogy bevonhatom a kisebb gyerekeket és az ifiket is, hogy így idén is eljuthat mindenkihez az örömhír s annak ünneplése.

Az egésznek az volt a lényege, hogy kicsit megmozgassak mindenkit, egy kicsivel mindenki hozzájárulhasson a pásztorjátékhoz. Sok segítséget és

lelkességet kaptam Dórától a szervezésben, Gigitől csodálatos furulya muzsikát és éneket, Fülöp Máté hatalmas segítség volt a hangfelvétel megvágásában, Seres Máté a rendezésben, a szöveg választásban, szerkesztésben segédkezett. Emellett a két fiú Csernyus Áronnal és Hagara Sacival kiegészülve hangjukat is adták az egészhez. A hangfelvétel közben nagyon jó volt a hangulat, de persze tekintettel voltunk a vírushelyzetre, és vigyáztunk egymás egészségére.

A gyermekek csodálatos rajzokat készítettek, hatalmas köszönet jár nekik mert nélkülük nem tudott volna elkészülni a videó, illetve a szülőknek is hálás vagyok, hogy leveleztek velem, lefotóztak a rajzokat!

Nagyon sok munkám volt benne, összességében úgy érzem és gondolom, jól sikerült a videó!

Hálás vagyok mindenki munkájáért!

Mandák Enikő ♥

Misu 5 éves, 1-2 hónapja kezdett rajzolni, azóta viszont ontja magából a műveket. Mikor meghallotta a rajzos pásztorjáték lehetőségét, izgalomba jött. Félve kérdeztem meg Enikőt, mit szólna egy "épphogycsakrajzolnitudó" gyerek munkájához, de megkaptuk a lehetőséget. Örömmel és lelkesedéssel készült a zsírkrétarajz, szerintem meglepően jól sikerült. Nagy büszkeség töltötte el Misut, egyrészt, amikor Enikő megdicsérte, majd amikor 24-én viszontlátta a rajzát a pásztorjátékban. A fiatalok előtt – akik a rajzokból össze-rakták a kész művet – megemelem a kalapom, nagyon igényes, felnőtt szemmel is élvezhető darab lett. Köszönjük! (Homics Vera)

Mikor meghirdették a rajzos pásztorjátékot, nem is gondoltam, hogy a 2 öcsi közül valamelyik is vállalkozna a feladatra, hiszen egyikük sem szenvedélyes rajzoló. Ábel mégis lelkesen jelentkezett. Nagyon örült a pásztoros jelenetnek (ha már pásztor nem lehet... 😊), szívéhez közel álló alakokat vethetett papírra. És persze biztos háttérként számíthatott Kinga nővérére, aki örömmel vezette, tanácsaival segítette a kis alkotót. (Magyari Kiss Andrea)

Két kisebb leányzóm is nagy örömmel vett részt a rajzos pásztorjátékban. Kezdetben csak első osztályos kortól lehetett jelentkezni, így nyolcadikos Magdi lányomat regisztráltam először. Annamari még csak óvodás. Amikor megtudta, hogy Magdi rajzolni fog a pásztorjátékhoz, ő is nagyon lelkes lett és szeretett volna rajzolni. Megkérdeztem Enikőt, hogy annak ellenére, hogy még csak nagycsoportos, Annamari is részt vehet-e a rajzolásban. Annamari nagy örömeire igen volt a válasz, úgyhogy mindketten nekiláttak a munkának. Az egész családkunk nagy várakozással ült a 24-i mise után a templomban, hogy mi lett a végeredmény. Nagyon tetszett az elkészült videó mindannyiunknak, örültünk, hogy ilyen módon részt vehettünk a pásztorjátékban. (Laczó-Luty Johanna)

Az, hogy a pásztorjáték idén egy teljesen más formában került megrendezésre, nem jelentett akadályt. A rajzaikkal ugyanúgy ki tudtuk magunkat fejezni, mint élőben előadva. A rajzok készítése közben arra gondoltunk, hogy minél szebb legyen, sokat dolgoztunk vele, a cél az volt, hogy így is át tudjuk érezni a kis Jézus születésének történetét, fontosságát, a karácsony hangulatát. A vetítésben megannyi gyönyörű szép, kidolgozott, színes és szeretettel készült művet csodálhattunk meg. Köszönjük a lehetőséget, és hogy ezzel teljessé tudtuk tenni a szentestét sok család számára. (Luty Magdolna)

Ahogy egyre lejjebb ment a korhatár, úgy jelentkeztettem fel mindhárom lányomat a 14 évestől az 5 évesig. Ennek megfelelően rajzoltak is kamaszosan kisujjból kirázva és óvodásan kétségbe esve azon, hogy nem tudta olyan szépen ábrázolni az angyal lábát, ahogyan szerette volna. "Pedig hát az angyalnak nagyon szépnek kell lennie"...

Amikor néztük az elkészült pásztorjátékot, izgatottan várták a saját jelenetüket, közben érdeklődve figyelték a többi rajzot és elismerően véleményezték őket.

Nagyon örülök ennek a pásztorjátéknak, már az ötletet is szupernek találtam. Elismerésem Enikőnek, hogy vállalta és végigvitte mindezt és persze a lelkes és elhivatott fiataloknak, akik mellé álltak, és segítettek a mű összeállításában. (Deák-Fogarasi Zsófi)

Öcsém az iskolában kapott egy "háromkirályos" lapot, amit ki kellett színeznie, az adta az ötletet a királyok megformálásához. (Fekete Anna Rita)

Nagyon örülök, hogy bekerült a "pásztorjátékba" a rajzom. Az elkészült kisfilmet együtt néztük meg karácsonykor a családdal, és láttuk, milyen szép alkotások készültek. (Fekete Balázs Dániel)

Annának és Balázsnak is nagyon megtetszett a rajzos pásztorjáték ötlete, örültek, hogy így ők is részesei lehettek ennek a misztériumnak. Amikor Mandák Enikőtől megkapták a feladatukat, elcserélték egymás között, hogy testhez állóbb legyen. Lelkesen rajzoltak, színezték. Nagyon jó lett a rajzokból készült kisfilm! Boldogan és büszkén mutatták meg rokonoknak, ismerősöknek közösségünk 2020-as "pásztorjátékát". (Feketéné Salamon Adrienn)

Nagy örömmel olvastam Enikő levelét, amiben arra hívta meg a plébánia gyermekeit, hogy rajzaikkal keltsék életre a pásztorjátékot, amit a pandémia miatt idén nem lehetett megszervezni. Nálunk Barni és Ábel voltak az alkotók, de a család többi tagja is segített, ki ötletekkel, ki a fotó elkészítésével, de

volt, aki a színezésben nyújtott segítséget a fáradt kezecskéknek. Köszönjük minden fiatalnak, aki részt vállalt ebben a szép kezdeményezésben, nagy örömet okozva ezzel az alkotó gyerekeknek, családjaiknak és azt gondolom, egész közösségünknek! (Szerján Kinga)

Cipősdobozok ürügyén

Kedves Testvérek,

szeretném ismét megköszönni, azt a nagylelkűséget, amit a karácsonyi cipősdoboz akcióban tanúsítottatok. Külön megemlíteném, hogy a felajánlott rengeteg cipő és a 2 kerékpár is hatalmas örömet okozott.

De nem az ajándékok jelentik ebben az akcióban a legnagyobb értéket! Hanem az, hogy az Isten iránti szeretet szolidaritásra indít benneteket. A szátoki csapatnak, a Ceferino Ház munkatársainak (akik egyébként másik 5 településen is működnek) célja nem az adományozás. Mindez csak eszköz ahhoz, hogy megszólítsuk az embereket. A szegénységre lehet választ adni szociális akciókkal, és kell is, de mi valójában Jézust szeretnénk eljuttatni ezekhez az emberekhez. Annak örömét, hogy Isten szereti őket. Sok példát látok arra, hogy ez mozdítja ki őket „válságos helyzetükből”. Amikor helyreáll az emberi méltóságuk, amikor már nem a társadalom kivetettjeinek érzik magukat, hanem Isten gyermekeinek és emiatt a „rendes emberek” testvéreinek, akkor megváltozik az életük.

Nagyon hosszú út vezet idáig, mert sok a seb a cigányokkal való együttélésben, mindkét oldalon. De nincs más lehetőségünk, el kell indulni ezen az úton! Ehhez az első lépés, hogy a láthatatlan adományozóktól érkező ajándékok szeretetet közvetítenek felénk. A második lépés, hogy személyes találkozások, kölcsönös megismerés kezdődik, amiben rengeteg lehetőség és öröm rejlik a nehézségek mellett.

Régóta mocorog bennem, hogy talán megpróbálkozhatnánk ezzel a második lépéssel is egyházközségünkben. Messze van Szátok, 100 km-re, de egy-egy alkalmat talán összehozhatnánk. Elkezdhetünk erről egy párbeszédet. Személyesen – azt mondhatom – én is nagyon messziről léptem be ebbe a világba, de a megélt élmények, emberi kapcsolatok nagy gazdagságot adtak emberségemnek és kereszténységemet is megújították. Egyelőre sajnós a járvány is bénít, de megkezdhetünk egy közös gondolkodást, ha benne vagytok.

Szeretettel, Czinege Kati

Nekem abszolút új volt a szátoki emberekkel és a roma pasztorációban szolgáló Géza atyával találkozni, mivel eddig csak Katin keresztül tudtunk róluk valamiképp. Dúl Géza atya 2006 óta dolgozik a cigánypasztorációban a váci egyházmegye területén, 2017-től van Szátokon és még öt faluban, miséz, tanítja a gyerekeket és a felnőtteket egyaránt, s mivel a környéken nincs nagyon munka, próbálja megoldani az ott élők gondjait, bajait, hiányait. Mellette dolgozik és buzgón segít Mihály Guszti, mondjuk így, a közösség „mindenes”, ő is foglalkozik gyerekekkel, gitáros „kántorként” szolgál a miséken, pakol, takarít, beszerez, fuvaroz, szóval mindenben szolgálja az ott lakókat. Gyűjtik és igazságosan osztják szét a szárazélelmiszereket, a gyerek- és felnőtttruhákat, s mindent, ami egy háztartásba kell. Őszintén mondom, csak meghajolni lehet Géza atya, Guszti és a további munkatársaik előtt, akik az életüket tették arra, hogy Krisztus evangéliumát hirdessék ezek között az emberek között.

Ez egy kb. hatszáz fős falu, nincs benne bolt, posta, patika, azokat csak az alig járó volánbusz járatokkal lehet elérni. A házak nagy részében fával fűtenek, vízbekötés ugyan a falon belül van, de sok esetben egy falicsap biztosítja vízellátást mindenre. A fürdővizet spartherten melegítik. Fürdőszoba és WC csak nagyon-nagyon kevés házban van. Az áramot addig tudják

használni, míg a feltöltőkártyáról el nem fogy az előre befizetett díj. Nem panaszképpen, csak úgy csendesen jegyzete meg Géza atya, hogy a faluban, mit nem adnának egy „tárcsás Hajdú” mosógépért vagy egy „ugráló” centrifugáért, s akár öltre is mennének egy használt babakocsiért is.

2020-ban hogyan élhetnek Európa közepén ilyen körülmények között emberek? (Kovács István)

Az én karácsonyom

Nem tudok a karácsonyról írni, ha nem beszélek az adventről. Szerencsésnek tarthatom magam, magunkat, hogy minden reggel ott lehettünk a rorátén. Istennel kezdtük a napot és vele is fejeztük be a koszorú körül a családdal. Természetesen nem hagyhatom ki a mindennapi csöndes szentségimádást Linka Gabival esténként, ami lecsendesítette bennem a napi gondokat és zajokat. Hálás vagyok az Úrnak, hogy megtart minket a hitünkben, amiért még áldozatot is hozhatunk. Na, nem olyan nagyot, mint sok muszlim országban hoznak a keresztények, de nekem, egy bagolynak, a pacsirtával kelni komoly kihívás volt reggelente. Pláne sietve öltözni, esetleg kocsit kapargatni kora reggel, hogy legyen még idő beöltözni is.

Megható volt számomra, hogy Seres Máté megbízhatóan, minden reggel velünk szolgálta az Urat. Olyannyira,

hogy eleve gallért is készítettem neki. A cipőjéről tudtuk, hogy autóval vagy biciklivel érkezett-e. A bakancsos láb a kerékpáros érkezést tudatta velünk, a félcipős pedig a kényelmesebb autózást.

Lassanként egyre többen szolgáltunk az oltár körül, néha már-már az a veszély fenyegetett, hogy el sem férünk. Sok kicsi, kisebb és nagyobb öltözött be, és eloszlottak a feladatok is, csöngetés, borvizezés. Hol Gábor atya elmélyülő gondolatait hallgathattuk így álmos fejjel, hol Miklós atya történelembe ágyazott prédikációit. Mint sok rabló álltuk körül az oltárt: maszkban, akik a saját álmukat rabolták el, hogy odaadhassák Istennek. Természetesen a templomban is nagyon sokan, akár még egy vasárnapi misénél is többen vártuk és sürgettük az Úr megérkezését, néha csöndesen és néha orgonásan.

Egy ilyen advent után a karácsonyt is bensőségesebbnek vártam. Azonban a gyermekeink és azok oldalvégei érkezése a készülődés örömteli és mégis fárasztó tevékenységét róttá ránk. Elkerülve és félve a tavalyihoz hasonló gerinc fájdalmaim sugárzását a lábamba, a jelentkező fájdalomra már infúziókat igyekeztem beszerezni és annak beadását megszervezni a magam számára. Hála az Úrnak sikerült az 5 infúziót megkapnom, és még két szurit a gerincembe. Így könnyebben mentem neki a készülődés, rendrakás és főzés feladatainak. Mi ugyan nem mentünk el otthonról, de

fogadtuk a hozzánk érkezőket. A hivatali munka, vizsgaidőszak, amit félre tettem, tettünk az ünnepre, nyomasztásában ott maradt bennem, bennünk.

S hogy az ünnepek elmúltával, miként gondolkod és gondolunk az elkövetkező újesztendőre?

Nem tudjuk, meddig tart még a járvány, de a távolságokat a szeretet képes áthidalni. Még jó, hogy van egy ilyen HÍD. A híd tartópillérei persze a lemondás, áldozat, megbecsülés, őszinte elismerés, meghallgatás, a másik fontossága, imádság, csöndesség, Istenre figyelés. Ezen tartópillérekkel bátran nézünk szembe 2021 kihívásaival, a HÍD, ha áll, átjárást ad magunkhoz, egymáshoz és Istenhez, nem lehet gond.

Imádsággal hallgattam és olvastam, hogy sok testvérünk nem ünnepelhette meg a karácsonyt vagy a szilvesztert, amiként nekünk megadatott. A horvátországi földrengés, a norvégiai földcsuszamlás áldozatai vagy a lélegeztető gépekről élve nem lekerülő emberek és az áldozatok családtagjai fájdalommal, gyásszal és akár megkeseredéssel indultak ennek az újesztendőnek.

Volt tehát szilveszterkor miért elénekelnünk a Te Deumot. Ezzel a hálával a szívemben, szívünkben indulunk az újesztendőben. Naponta hálát adni – legyen ez az újévi fogadalmunk! (Mervai Kálmán)

Évbúcsúztató túra a Börzsönyben

Hagyományos évbúcsúztató kirándulásunkat karácsony nyolcadának talán legszebb, végre napsütéses, mármár a tavaszt idéző napján tettük meg a Börzsöny lábainál. Első állomásunk a dombtetőn álló egykori őrtorony, Bibervár romjai voltak, ahova komoly sárakadályt legyőzve, többször visszacsúszkálva, alig-alig jutottunk fel. A sártenger az enyhe időjárásnak köszönhetően egész utunkon végigkísért, tonnás súlyokat ragasztva bakancsra, kamáslira, nadrágra, kabátra, mindenre. 😞 😊 😄 Csodás tisztások, legelők, hegyvonulatok ölelte völgyek, patakok táplálta horgásztavak szegélyezték utunkat.

Úticélunk (a pálos emlékévké kapcsán) az erdő mélyén rejtőző Toronyalja volt, ahol idén épült meg a légies faszerkezetű pálos emlékhely, pontosan az eredeti templom és kolostor helyén, melynek romjaiból igazából már csak kövek és az egykori kút látható. Itt meghallgattunk egy, a Misztrál együttes által megzenésített, pálosokról szóló, kortárs verset, egyetlen magyar alapítású szerzetesrendünk 750. évfordulójára emlékezvén. (Magyari Kiss Andrea)

Nacsinák Gergely András: A remeték fohásza

*Ő ki a hajnal előtt jár mécszlángként a
hegyeken
illan amint a nap eljő nyargal a köd
hátán
százszemű harmat nézi hol jár merre
tekereg
csendül a gyermekláncfű zizzen a
búzavirág*

*Őrzi a kert mély álmát, szilvát, szőlőt
mosolyog
fürtjei közt izgága csatakos szellő jár
déli verőben a zápor fűz rá villám-
koszorút
veritékéből termi dús venyigéit a nyár*

*Felhőladikon kószál párás égi vizeken
nem lel a földön révre árnya fölöttünk
száll
névtelenül jár köztünk, ő ad minden
neveket
lépte az alkonyi csönd és
hollószárnysuhogás*

*nincsen az égben az űr hidegében
a jeltelen éjben nem lakozik
nem köti képlet a vér meg az érvek
nem menedék nem mennybeli kincs
nincsen az észben a részben-egészben
nem jelenés nem lelki bilincs
hűlt helye lángol, az árnya világol,
úgy tűnik mint aki nincs*

*hála legyen hála legyen hála legyen hála
hála legyen hála legyen duplicavit
annonam*

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
(1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com).
Felelős kiadó: Blanckenstein Miklós plébános. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter;
Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu